

DOMOVNÍK

č. 2 – ÚNOR 2011

CITÁT MĚSÍCE: „Někdy i žít je statečným činem.“
SENECA, římský filosof, dramatik, básník a politik

Dále čtete:

- Sbírejte víčka pro postižené (str. 2)
- Interview s Pavlem Veverkou (str. 4)
- Zázitky z Tříkrálové sbírky (str. 3)

Charita Opava nezapomíná na lidi, kteří zaklepu na dveře

Markéta Vidličková glazuje keramiku v Chráněné dílně ve Vlastovičkách.

Nelze říci, že by rok 2010 byl zrovna příznivý. Ekonomická krize vykonala své. Mnohé firmy a organizace propouštěly, případně již neobsazovaly uvolněná místa, nezaměstnanost rostla. V tomto duchu zůstala Charita Opava jednou z mála organizací, které zachovaly stav na stejné úrovni.

Jako významnému zaměstnavateli zdravotně postižených osob, jichž zde pracuje více než 50 procent, se Charitě podařilo udržet celkový počet zaměstnanců na stejné úrovni jako v roce 2009, a to přesto, že v průběhu roku ukončilo pracovní poměr jedenáct zaměstnanců z důvodu úmrtí či přiznání plného invalidního nebo starobního důchodu. Zástupce ředitele a manažer Sekce chráněného zaměstnávání Tomáš Schaffartzik tento fakt považuje za velmi pozitivní. Všechna uvolněná místa byla obsazena zdravotně postiženými lidmi. Za trojici žen, které našly uplatnění v Chráněné dílně ve Vlastovičkách, jsme se byli podívat na jejich novém pracovišti. Pro Markétu Vidličkovou z Opavy je možnost pracovat skutečnou medovou náplastí na její psychiku. Pětatřiceti-

letá máma dvou dorůstajících dětí se pohybuje o francouzských holicích a do práce chodila naposledy před šestnácti lety. „Po dětech jsem měla velké problémy s páteří, prodělala jsem dvě operace, ale zůstala mi částečně ochrnutá noha. Těžce chodím. Důchod mám strašně malý a už dlouho jsem si přála dostat se trochu mezi lidi. Práci jsem hledala aktivně, ale kvůli postižení mě nikde nechtěli. To člověku nepřidá, když vás stále odmítají,“ říká dnes již usměvavá žena, aniž by zvedla oči od práce. V chráněné dílně glazuje keramiku. Původně se vyučila chovatelkou hospodářských zvířat a s tvůrčí prací se setkala až ve Vlastovičkách. „Je hodně šikovná,“ přidává se do hovoru mistrová Lenka Bartesková. Paní Markétu její slova těší. O práci v opavské Charitě požádala před rokem. „Když se

uvolnilo místo, hned mi zavolali. S takovým přístupem jsem se nikde nesetkala. Ledakde vám řeknou, že se ozvou, ale myslím si, že takové sliby se jen tak říkají, aby člověk neobtěžoval. V Charitě to je jinak. Jsem tady šťastná, práce mě baví a je dobře, že jsme tu všichni postižení, máme mnoho společných témat. I děti říkají, že jsem teď taková jiná, spokojená,“ dodává na závěr.

V prosinci dostala práci v chráněné dílně také dvaadvacetiletá sluchově postižená Pavla Šústková z Velkých Heraltic. A dokonce v oboru, v němž je vyučená. Je totiž tkadlenou. „Když jsem si zde nechala utkat kabát. Když jsem v září odmaturovala a hledala práci v oboru, vzpomněla jsem si na to a šla se zde rovnou zeptat. Vyšlo to a jsem moc ráda. Tkám na stavech, ale pomáhala jsem už i s keramikou.“

Trojlístek doplňuje Danuše Vltavská z Malých Hořtic. V minulosti uklízela na Magistrátu. Tři roky byla po operaci kolena v invalidním důchodu. Také ona dnes v chráněné dílně vyrábí keramiku a moc jí to baví. V době naší návštěvy dělala kočičky, ale jak nám pověděla, naučila se už i hrnky. Kvůli dojíždění do zaměstnání musí ráno vstávat hodně brzy, ale přesto je ráda. Je mezi lidmi a nezanedbatelné není ani to, že si finančně polepšila. O práci v Charitě jí pověděla snacha. „Přijela jsem se podívat, vyplnila jsem dotazník a po půlroce mi zavolala vedoucí paní Bennková, zda bych mohla nastoupit,“ dodává paní Danuše. Stejně jako paní Markéta si váží toho, jak Charita Opava přistupuje k lidem, kteří se na ni obrátí. „Nemohli mě zaměstnat hned, ale nezapomněli...“

Slovo ředitele

Otec Josef a důvěra

Již rok není mezi námi otec Josef Veselý. Ještě že vzpomínky neodcházejí s lidmi... Když bylo mi a bratrovi tak kolem dvanácti let, byl to právě on, kdo nám dal naši první práci v životě. Natírali jsme rámy oken do jaktařského kostela a dostali za to zaplacené.

Tehdy jsme měli radost hlavně z výdělku a až časem jsem si začal uvědomovat další rozměr jeho tehdejšího rozhodnutí. Nejvhodnější slovo, které mě v souvislosti s tím napadá, je velkorysost. Otec Josef byl velkorysý nejen tím, že nás tenkrát na náš věk královsky odměnil, ale především důvěrou, kterou nás poctil. Nepochyboval, že dva malí kluci tu práci zvládnou – mimochodem, po nás už rámy nikdo nenatíral, tak jsme je asi natřeli dobře. Kádkoli jaktařský kostel navštívím, žasnu nad tím, kolik let od té doby uběhlo, co všechno se změnilo, jen ta okna jsou stále na svém místě.

V té zdánlivě banální příhodě nacházím inspiraci dodnes. Jako ředitel Charity Opava se vždy snažím podporovat své lidi, aby šli do něčeho nového a neprobádaného, aby byli aktivní a tvůrčí, lhostejno na jaké pozici pracují. Je nutno lidem důvěřovat, protože jen tak lze jít dál...

Jan HANUŠ, ředitel

+

ÚNOR

Obvazy pro malomocné

Dobrovolnice z Klubu sv. Anežky již několik let pletou obvazy pro malomocné z Afriky a Indie. Postupně se k nim přidávaly i další ženy z Opavy, které v této činnosti nalezly nový impuls do života. Během loňského roku upletlo třiatřicet žen 1.354 kusů obvezů. Kromě toho odeslal Klub sv. Anežky také dvě bedny změřených brýlí do Charity Uherské Hradiště pro chudé v zemích třetího světa.

-

ÚNOR

Zloději ve Vlastovičkách

Pět metrů okapové rýny ukradl někdo v lednu z budovy Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách. Jednoho zaměstnance při příchodu do práce překvapila hromádka opadané omítky. Když vzhledl nahoru, aby zjistil, odkud se suť vzala, uviděl, že chybí okap. Příklad v současnosti řeší policie.

TEMPO
OBCHODNÍ DRUŽSTVO

Zveme Vás k nákupu
v supermarketu Terno
v Opavě - Jaktaři

STALO SE

• Nabídli spolupráci

Rýsuje se možnost zajímavé spolupráce mezi občanským sdružením Za Opavu a Chráněnou dílnou Vlaštovičky. Sdružení dílně nabídlo pomoc při prodeji zboží a propagaci e-shopu. Během nedávné schůzky si členové sdružení prohlédli chráněná pracoviště a objednali si výrobu propagačních předmětů s ekologickou tematikou. Dodejme, že spoluzakladatelem sdružení Za Opavu je současný náměstek primátora Dalibor Halátek.

• Dotazníková akce v Mraveněku

V Mraveněku proběhla dotazníková akce. Jejím účelem bylo zjistit například to, zda a jak jsou rodiče spokojeni s pobytem svých dětí ve stacionáři, zda během doby, co děti Mraveněček navštěvují, u nich zaznamenali nějaké změny v dorozumívání, v pohyblivosti, v sebeobsluze a v povaze, v čem jim služba vyhovuje a v čem ne. Jak uvedl vedoucí Mraveněčku Lubomír Blecha, na první otázku většina rodičů odpověděla kladně a většina z nich si cení toho, že jejich děti jsou spokojenější a veselější. Také v oblasti dorozumívání rodiče registrují větší snahu dětí domluvit se. Dobře je pak hodnocena forma usnadňované komunikace. Naproti tomu v sebeobsluze nikdo z rodičů pokroky neshledal. Z dotazníků také vyplynulo, že rodiče využívají čas, kdy je dítě ve stacionáři, tak, že mohou chodit do práce nebo si oddechnout od jinak nikdy nekončící péče. Nespokojenost se službou nevyjádřil nikdo a většina by si přála, aby jejich dítě mohlo denní stacionář pro děti s kombinovanými vadami Mraveněček navštěvovat i poté, kdy jeho věk přesáhne 26 let.

KALENDÁRIUM

- * **3. února 1992** zahájily činnost Rehabilitační dílny pro duševně nemocné a mentálně postižené.
- * **10. února 2005** začal sedmítýdenní kurz trénování paměti v Denním stacionáři pro seniory.
- * **19. února 2007** se uskutečnila charitní zabijačka.
- * **2. února 2008** se konal tradiční ples Charity Opava.
- * **V únoru 2009** začala ve Velkých Hošticích rekonstrukce Chráněné technické dílny.
- * **27. února 2010** uspořádal Klub sv. Anežky duchovní obnovu.

My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vinšujeme vám...

Tři králové z Charity navštívili s koledou také primátora a jeho náměstkyni.

Bezprostředně po ukončení Tříkrálové sbírky vždy nastane mírné napětí. Především koledníci netrpělivě čekají na informaci, kolik se jim zase podařilo vybrat. Sami to totiž netuší.

Pokladničky se otevírají podle daných pravidel a za dohledu pracovníků obecních a městských úřadů. Charita Opava organizovala sbírku ve dvou městech – v Opavě a v Hradci nad Moravicí a v šedesátipěti obcích.

Celkově se vybralo opět o něco více než loni, a to 1.338.168,- Kč. Výtěžek v Opavě se vešel do šestašedesáti kasiček a činí 333.641 korun. Stejně jako v minulých letech budou vybrané peníze sloužit ke zkvalitnění péče o seniory a nemocné v charitní péči.

Nejvíce peněz se podařilo vybrat pěti sourozencům Bojnovským, které už tradičně jako vedoucí skupiny doprovázel Albert Červeň. Jak uvedl, ani už si nepamatuje, kdy šel koledovat poprvé, bylo to již dávno. „To, že se nám podařilo vybrat přes 33 tisíc korun, je zásluhou hlavně dětí. Jejich rodina se ale stěhuje do Hradce nad Moravicí, tak se může stát, že příští rok již nebudeme chodit společně,“ poznamenal pan Červeň s kapkou nostalgie. Největší obnos v jedné pokladničce pak odevzdal

Jan Pohaněl. Suma činila 18.633 korun. Velice úspěšná byla mise tří králů pod vedením ředitele Charity Opava Jana Hanuše. Do každoroční VIP trasy patří nemocnice a Domov sester Františkánek, s pokladničkou však navštěvují jen Magistrát a Úřad práce, a tam se vybralo dvacet a půl tisíce korun.

Jak uvedla koordinátorka Tříkrálové sbírky Marie Gilíková, některé obce doslova překvapily. Celkově se v nich vybralo 1.004.527 korun. Jako podle stejného scénáře probíhaly loňské i letošní sbírky například v Oldřišově a v Brumovicích. Loni v těchto vesnicích nikdo nekoledoval, pokladničky byly umístěny na obecních úřadech a v kostele. Rok s rokem se sešel a v Oldřišově měli devět skupin a v Brumovicích dvě. V každé z obcí se vybralo o dvacet tisíc více než loni. Také Slavkov nahlásil patnáctitisícový nárůst oproti roku 2010. Nejvíce peněz se vybralo v Opavě, v Hradci nad Moravicí, ve Stěbořicích, ve Velkých Hošticích a ve Slavkově. Jak ale Marie Gilíková zdůraznila, výsledky Tříkrálové sbírky v jednotlivých obcích a městech nelze objektivně srovnávat, především s ohledem na velikost obcí a počet obyvatel.

Podrobné výsledky Tříkrálové sbírky 2011 naleznete na našich webových stránkách www.charitaopava.cz.

Víčka zajistí práci postiženým lidem

Zaměstnanci Charity Opava se už před časem zapojili do sbírání uzávěrů PET lahví. Ač se to nezdá, touto činností pomáhají zdravotně postiženým lidem hned ve dvou Charitách.

Charita Hrabyně se tímto projektem zabývá už tři roky a jak uvedla Judita Mudra, vedoucí úseku komunitních a humanitárních služeb, třídění vršků je jednou z mála pracovních příležitostí pro handicapované v tamním rehabilitačním centru. Čím více víček se do Hrabyně dostane, tím více lidí může třídít. Neméně důležitá je skutečnost, že projekt má pozitivní vliv na sociální citění napříč generacemi, počínaje malými

děťmi až po seniory. Část výtěžku z této činnosti posílá hrabynská Charita prostřednictvím Papežského misijního díla dětem do zemí třetího světa na zmírnění chudoby. Uzávěry, vytríděné podle barev, putují z Hrabyně do Chráněné dílny na zpracování plastů v Charitě sv. Alexandra v Ostravě. Pět zaměstnanců, z nichž čtyři jsou zdravotně znevýhodnění, tady z víček dělají drť, která se pak využívá k výrobě sil-

nostěnných plastových výlisků. „Letos jsme zatím zpracovali asi třináct tun těchto vršků, ale mohli bychom kapacitu ztrojnásobit. Jsme věční za každé víčko,“ řekl nám nedávno vedoucí plastové dílny Pavel Staněk. Charita Opava v této věci spolupracuje s opavskou pobočkou Centra pro zdravotně postižené Moravskoslezského kraje, která sídlí v Opavě – Kylešovicích a již delší dobu se sbírkou víček Charity Hrabyně pomáhá. Do této činnosti se mohou zapojit opravdu všichni – jednotlivci, různá sdružení, školky, školy, organizace, firmy, farnosti. Loni začal sbírat víčka například také Klub seniorů v Hněvošicích, který kdysi pomáhal zakládat dobrovolnice Charity Opava. „Chtěli jsme být nějak prospěšní, a tak jsem se radila v opavské Charitě a dostala jsem tip právě na sbírání víček. Pár pytlů uzávěrů jsme již nasbírali a sbíráme dál,“ sdělila dobrá duše klubu Marie Svaková s tím, že tento způsob pomoci druhým hněvošickému seniorovi opravdu nadchne. Věříme, že sbírání uzávěrů nadchne i vás, kteří jste dosud nezačali. Odevzdávat je můžete na recepci Charity Opava nebo oddělení PR.

Na mnohé zážitky z Tříkrálovky budou koledníci hodně vzpomínat

Koledování o Tříkrálové sbírce přináší svým aktérům nejen příspěvky do pokladniček, ale i mnoho zážitků – úsměvných, hřejivých a dojemných, nebo i zcela opačných. Některé z těch letošních jsme pro vás zaznamenali.

Zajímavá příhoda se stala Františce Gebauerové, která jako vedoucí skupinky obešla s dětmi paneláky v Kateřinkách. „V sobotu jsme koledovali se Zuzkou, Mišou a Martinem. Po několika krocích říká Miša, že na zemi viděla stovku. Tak jsme se vrátili a opravdu, stokoruna tam ležela v blátě, jakoby čekala na nás až ji zvedneme. Byla promočená a špinavá. Co s ní uděláme, ptala jsem se děti. Všechny byly pro to, abychom ji dali do kasičky.“ Stokorunu tedy očistili, utřeli a paní Františka řekla: „Nezlobte se neznámý dárci, dáme ji do pokladničky. My bychom si ji určitě nenechali pro sebe.“ Původnímu majiteli bankovky pak přímo na chodníku, kde ji našli, zazpívali a paní Františka ještě pro všechny případy zvedla oči k nebi a poprosila Boha o odpuštění. Toho se jí

snad dostane, protože peníze pomohou dobré věci.

Bára Štenclová z Jaktare chodí každoročně koledovat se svými dětmi Kubou, Betty a Tomáškem. Její vzpomínka na letošní sbírku bude hrát u srdce ještě dlouho. „Když jsme přišli po koledování domů, zazvonil na nás soused a řekl, že přinesl něco koledníkům, že si to zasloužili. Upekl jim vánočku, a když nám ji předával byla ještě horká. Byl to příjemný pocit, protože prsty jsem měla ještě prokřehlé a vlastně jsem teplou vánočku držela v rukách poprvé v životě,“ říká paní Bára a dodává, že to nebyla žádná taková vatová buchtka jako z obchodu, ale pořádná hutná vánočka. A prý moc dobrá.

Také ředitel Charity Opava Jan Hanuš a jeho dva spolukoledníci Hynek Závorka a Jiří Leifert mají

zážitek, na jaký se nezapomíná. Trojice v převlecích Kašpara, Melichara a Baltazara během Tříkrálové sbírky pravidelně navštěvuje Domov sester Františkánek na Kylešovské ulici. Tam chodí bez pokladniček, stařenkám zazpívají a popovídají si s nimi. Jedna ze stařenek, která se na návštěvu Tří králů moc těšila, právě spala a tak ji sestřičky probudily. „Spletla si nás s anděly a také nás tak oslovovala. Asi byla ještě rozespálá. Myslela si, že je už v nebi a byla moc šťastná. Dojalo nás to a zároveň i trochu rozesmutilo, protože jsme jí museli říci, že je stále ještě tady,“ komentoval příhodu Jan Hanuš.

Z úplně jiného soudku je pak vyprávění Lucie Lenkové, která pracuje v Domě sv. Cyrila a Metoděje. I její děti Jakub, Monika a Petr se na koledování hodně těšily. Sbírkou společně zahájili v Opavě na Polní ulici. „Zazvonili jsme u vchodu jednoho činžáku a v okně se objevilo několik mladých lidí. Ptali se kdo tam, tak jsme odpověděli, že tři králové a vysvětlili oč jde. Byli ochotní, prý ať počkáme. Čekali jsme a oni na nás vyšli kbylík vody. Tak tak jsme stačili uskočit. Děti byly v šoku,“ Koledování toho dne skončilo, zážitek rozrušil především desetiletou Moniku. „V Uhlířově s námi ještě chodila, ale v neděli jsme jeli dokončit koledování do Opavy a tam už jsem ji nedostala. Řekla, že nepůjde ani za milion,“ dodává Lucie Lenková s vírou, že do příští Tříkrálovky Monika na nepříjemný incident zapomene.

Také Jaroslav z Radosti pomáhal potřebným

Obzvláště štědrí byli letos lidé ve Slavkově. Během Tříkrálové sbírky se zde vybralo o patnáct tisíc korun více než loni. Mezi koledníky byl už tradičně také pětaticetiletý klient sociálně terapeutické dílny Radost Jaroslav Vltavský.

„Nechodil jsem po Slavkově, ale stál jsem s pokladničkou před kostelem,“ vyprávěl mladý muž s nadšením. Svůj úkol plnil svědomitě, však si za to vysloužil také

pochvalu pana faráře. „Jarek patří mezi lidi, které má Bůh obzvláště rád. Svým srdcem upřímně miluje lidi kolem sebe a také samotného Boha. Dává to najevo hlavně, když

Pánu Bohu zpíváme děkovnou hymnu Te Deum Laudamus,“ řekl kněz Marcin Kieras z kostela sv. Anny ve Slavkově a trochu si povzdechl, že by si přál, aby takovou radost při mši svatě a při modlitbě měli všichni farníci. Zároveň dodal, že Jarek nikdy neopomene pozdravit druhého člověka, i když ho osobně nezná: „Vychází to zřejmě z jeho krásného vztahu ke světu, kterým nás obdarovává Bůh. Tím pádem u příležitosti Tříkrálové sbírky Slavkovští hojně přispívali do kasičky, kterou před dveřmi kostela držel Jarek a on měl velkou radost, že může posloužit těm, kteří jsou potřební.“ Na závěr pak otec Marcin Kieras vyjádřil naději, že se Jarek Vltavský bude i nadále zapojovat do farních a charitních akcí a poznamenal, že každý z nás má v životě své místo a úkoly.

Stane se

• Od února zábaly

Wellness Centrum rozšiřuje nabídku služeb. Od února se budou ve středisku v Jaktarě provádět rašelinové zábaly, které jsou doporučovány při chorobách pohybového systému zánětlivého, degenerativního a úrazového původu. Jak uvedl vedoucí Wellness Pavel Veverka, rašelinové zábaly bezprostředně přinášejí úlevu od bolesti a zlepšují pohyblivost. Přímo indikovány jsou pak zejména u revmatizmu, artróze, poškození plotének, ischiassu, onemocnění dýchacích cest, při oběhových, metabolických, urologických a nervových chorob a také u gynekologických onemocnění. Cena je příznivá, dva zábaly přijdou na 130 korun.

• Maškarní bál

Středisko Charity Opava Neškola pořádá ve spolupráci s farním úřadem v Kravařích Dětský maškarní bál. Oblíbená akce se uskuteční v neděli 6. února ve 14.30 hodin ve farním sále v Kravařích a připravuje ji Klub maminek, působící v rámci Neškoly. Děti se mohou těšit na tanečky, soutěžní hry, občerstvení a tombolu. Vstupné je dobrovolné.

• Lékárničky pomohou na Ukrajině

Pro Středisko humanitární pomoci Diecézní charity ostravsko-opavské jsme v lednu sbírali lékárníčky, které již nevyhovují současně vyhláště. V opavské Charitě se jich sešlo 150 kusů a spolu s dalšími pomohou potřebným v Městečku milosrdenství a v Domově pokojného stáří na Zakarpatské Ukrajině, kam zásilka zamíří.

Napsali o nás

• Děti přijely do dílny

Charitní chráněné dílny sv. Josefa se včera rozezněly dětským smíchem. Dvanáct dětí z Mateřské školy ve Velkých Heralticích se do nich přijelo se svou učitelkou Jolanou Mezlouvou podívat. „Právě si s dětmi povídáme o povoláních, a tak mě napadlo, že bychom se mohli přijet podívat do Charity. Často tady chodím nakupovat věci, které se tu vyrábějí, především keramikou a ubrusy.“

Opavský a hlučinský deník,
20. ledna 2011

„Začneme nový rok něčím pro své zdraví,“ vyzývá zaměstnance Charity Opava vedoucí Wellness centra Pavel Veverka

Je to zvláštní, ale na úplném prvním počátku dnešního Wellness centra byla snaha změnit život jedinému člověku, v současnosti již nežijícímu kartáčníkovi Miloslavu Šenkapoulovi. Nevidomému muži s přirozenou inteligencí, intelektuálovi a tak trochu filozofovi, jemuž sled osudových okolností nedovolil studovat. Poté, co se nastěhoval do Domu sv. Cyrila a Metoděje pro nevidomé ve Vlastovičkách, v něm bývalá ředitelka Anna Ekslerová vycítila jeho potenciál a nasměrovala ho na novou dráhu maséra. A to byl první krok ke vzniku střediska masážních služeb, které později změnilo název na Wellness centrum. Po takzvaně tučných letech se loni karta obrátila. Nejen na toto téma jsme si povídali s vedoucím Wellness Pavlem Veverkou.

* Loňský rok nebyl pro Wellness moc dobrý. Proč?

Určitě to nebylo proto, že bychom odváděli horší služby než předtím. Řekl bych, že se tu sešlo hned několik nepříznivých okolností, které loni kulminovaly. Například už v roce 2008 výrazně klesly dotace ke mzdě na chráněné zaměstnávání. U nás to představuje asi 350 tisíc ročně, které nám prostě chybí. Před třemi lety jsme navíc plánovali masérnu v TQM, a proto jsme přijali dva nové maséry. Tento záměr pak bohužel nevyšel. Svou negativní roli sehrála také krize. Pojišťovny stopy nadstandardní balíčky, jejichž součástí byly poukazy v hodnotě kolem patnáctiset korun ročně, které lidé hojně využívali právě na úhradu masáží a podobných služeb a také firmy přestaly dávat svým zaměstnancům nejrůznější benefity. Takže z této skupiny klientů, zvyklých, že jim masáže do té doby někdo hradil, dost ubylo. Přestala chodit také část klientů, kteří platili z vlastní kapsy a už si to z finančních důvodů nemohli dovolit. Ne, že bychom nějak výrazně podražili my, ale ceny všeho jdou nahoru a lidé musí především zaplatit nájem a jídlo, teprve pak si mohou dopřát něco navíc.

* Ale nehodili jste flintu do žita...

Snažili jsme se jak se dalo. V březnu jsme rozšířili nabídku o dvě nové masáže, a to medovou a lávovými kameny. O obě je zájem. Hlavně teď v zimě se lidé rádi nechávají masírovat právě lávovými kameny, tato procedura příjemně prohřeje organismus. Také jsme otevřeli dvě nové masérny, jednu ve Vávrovicích a druhou v Opavě na Kylešovské ulici.

* Masérna ve Vávrovicích však zeje prázdnotou. Čím to je?

To už není tak docela pravda. Čtyři měsíce tam sice bylo úplně prázdno, ale teď už dojíždíme zase

každé úterý. Ale je fakt, že jsme si představovali, že to bude lepší. Spoléhalo jsme hodně na polskou klientelu, což nevyšlo. Zřejmě i na naše sousedy dolehla těžká doba. Ovšem úplně jiná je situace na Kylešovské. Tam už jsme masérnu měli a vrátili se po čtyřech letech. Hodně nám to pomohlo, protože měsíčně tam uděláme téměř dvě stovky masáží.

* Během loňského roku se uvažovalo i o tom, že se bude ve Wellness propouštět. Ukázali jste se jako dobrý kolektiv a raději jste přistoupili na snížení úvazku...

Všichni zaměstnanci Wellness jsou zdravotně znevýhodnění, devět z nich má vážné zrakové postižení nebo jsou nevidomí. Řekl bych, že si rozumíme a rádi spolu trávíme čas i po práci. Jednou týdně například chodíme do Kylešovic na posilující spinning. Také občas jezdíme na exkurze po podobných zařízeních jako je naše Wellness centrum. To abychom neustrnuli na místě. Ta situace, že by někdo mohl odejít, skutečně nastala. Rozhodli jsme se jako jeden muž, ať každý raději přijde o tisícovku, než aby jeden z nás neměl nic a byl odkázaný na podporu. Novou práci by těžko hledal.

* Jak vašich služeb využívají zaměstnanci Charity?

Asi podle rčení – co je v domě,

není pro mě. Chodí jich málo, dalo by se to spočítat na prstech jedné ruky. Mnohokrát jsem se zamýšlel co je příčinou, ceny máme velmi výhodné. Někteří se možná stydí svléknout se před spoluzaměstnancem, ačkoli my maséři většinou nevidíme. Ale lze to pochopit. Lidé také dnes věčně spěchají, tak možná nemají čas a rozhodně nevědí, jak hodně jim taková masáž může pomoci. Masáže totiž nejsou jenom na ztuhlá záda a takové ty klasické stavy, kdy procedury přímo doporučují lékaři. Málokdo například ví, že stresy, které lidem tak často otravují život, jdou do šíjové oblasti a do trapézů, čímž způsobují bolesti hlavy, závratě, brnění v rukou i zvracení a klasická masáž je na to opravdu rychlý a účinný lék.

* Nabídnete letos zase něco nového?

Ano, už od února začínáme s rašelinovými zábaly, které jsou jednou z forem termoléčby. Mají bezprostřední analgetický a pohyblivost zlepšující účinek. Zábaly se doporučují při chorobách pohybového systému zánětlivého, degenerativního a úrazového původu. Indikovány jsou zejména u revmatizmu, artrózy, poškození plotének ischiassu, onemocnění dýchacích cest, při oběhových

statku. Nebylo to přesně to, o čem bych snil a v tu dobu se ke mně dostala informace, že v Charitě hledají někoho, kdo by učil nevidomé pracovat na počítači. To mě zajímalo, sám jsem kdysi chtěl tento obor studovat na vysoké, tak jsem se šel poptat. Paní ředitelka mě přizvala do realizačního týmu Vlastoviček a u ní doma jsme se pak od listopadu pětadevadesátého roku scházeli. V týmu byl také současný ředitel Jan Hanuš a Milena Pchálková. Pracovní smlouvu mám od roku 1996, učil jsem tu počítače a také čtení a psaní Braillova písma. Pak se ve Vlastovičkách objevil Míla Šenkapoul. Přestěhoval se tam z Ústí nad Labem, když mu zemřela maminka. Byl kartáčníkem a kartáče dělal i ve Vlastovičkách. Bylo nám ale líto, aby takový intelektuál seděl u dlouhodobě neperspektivní výroby kartáčů, tak jsme mu doporučili rekvalifikaci. Já jsem už masérské kurzy měl a dálkově jsem vystudoval i zdravotní školu v Karvině, tak jsme mohli 11. ledna 1999 otevřít první masérnu. Klienty jsme tehdy získávali hlavně prostřednictvím farního zpravodaje Cesta a nástěnek v kostelích.

* Jak trávíte volný čas?

Číst už nemohu, tak využívám zvukové četby. Dnes už je toho načteno opravdu tolik, že si člověk může vybírat. Já mám nejraději historickou literaturu a cestopisy. Jinak se věnuji hlavně rodině. Se ženou jsme nevidomí, ale až od určitého věku, takže mi například hodně chybí jízda na kole a protože synové pomalu dorůstají a oba vidí, těším se, že si brzy pořídíme tandemové kolo a zase budu moci jezdit. Teď mi musí stačit spinning a taky chodíme plavat. Pokud je v létě čas, rádi se touláme po horách.

* Děkujeme za rozhovor.

Pavel VEVERKA

- **NAROZEN:** 27. 7. 1969
- **BYDLIŠTĚ:** Opava
- **RODINA:** manželka Alena, synové Jirka (13), Tomáš (6)
- **STUDIUM:** SEŠ Opava, SZŠ Karviná a různé kurzy
- **ZAMĚSTNÁNÍ:** Státní statek Město Albrechtice, Léčebné a rehabilitační centrum Opava, Charita Opava
- **KONÍČKY:** děti, četba, spinning, plavání, vlaky

Po stopách Amorových šípů v Charitě

Ester a Tomáš Schaffartzikovi svátek sv. Valentýna neslaví.

Svátek svatého Valentýna, připadající na 14. únor, má své příznivce i zaryté odpůrce. Co na něm lidem vadí? Především fakt, že v našich zeměpisných šířkách nemá tradici a že se jedná o silně komerční záležitost, neboli obchod s lidskými city.

Nicméně to, že u nás v tomto směru teprve nedávno objevený světec je patronem zamilovaných a věrné lásky, je polehčující okolností, abychom tento svátek vzali na milost. Co vlastně o svatém Valentýnovi víme?

Je opředen řadou legend. Podle jedné z nich byl Valentýn římským knězem, který nedbal zákazu císaře Claudia II. a oddával zamilované páry. Za to byl odsouzen a 14. února roku 296 našeho letopočtu popraven. Ještě předtím stihl napsat milostný dopis jistě ženě, a to bylo základem valentýnských přání.

Pohanská legenda pak říká, že se Valentýn setkal v domě prefekta, který na něj měl dohlížet, s jeho nevidomou dcerou. Usilovně se za ni modlil a jako zázrakem dívka prohlédla. Pohané však odmítli

uvěřit a Valentýna odvedli z prefektova domu a usekli mu hlavu. A obě legendy skýtají opravdu dost důvodů, aby se Valentýn stal patronem věrné, čisté a oddané lásky. V Charitě pracuje poměrně dost manželských párů. Jedni se zde poznali, jiní následovali partnera a zamilovaní jsou i mezi klienty. Některým z nich jsme s jejich svolením nahlédli do života a pochopitelně nás zajímalo, zda práce v jedné firmě vztahu škodí nebo prospívá, a také zda svátek svatého Valentýna oslaví.

Ester a Tomáš

Zástupce ředitele Tomáš Schaffartzik se se svou manželkou Ester poznal už na střední škole. Do Charity Opava nastoupil v roce 1997 na civilní vojenskou službu

a už tady zůstal. Po čase zde začala pracovat i jeho paní. Oběma to vyhovuje. „Nikdy jsme neuvažovali, že bychom pracovali v jedné organizaci. Byla to spíš náhoda. Jednu dobu působil náš ředitel Jan Hanuš současně i jako ředitel Di-ecézní charity ostravsko-opavské, potřeboval tam asistentku a tou se stala Ester. Když pak byl jmenován do funkce Lukáš Curylo, od nás právě odcházela jedna pracovnice a Honza její místo nabídl mé ženě,“ zavzpomínal Tomáš Schaffartzik s tím, že v této souvislosti měl pouze jediný problém, a to aby manželka nebyla jeho podřízenou. Z toho důvodu odešel z ekonomického úseku. A jak se Schaffartzikovi dívají na svátek svatého Valentýna? Odpověď je krátká ale výstižná: „Neslavíme...“

Jana a Stanislav

Jana a Stanislav Židkovi jsou také dlouholetí zaměstnanci Charity a vztahu to nijak neuškodilo. „Jsme každý na jiném pracovišti, takže to neřešíme,“ říká paní Jana a hned dodává, že Valentýna také neslaví. „Nepotřebujeme nějaký speciální svátek. My si dáváme dárečky během celého roku, jsou to spíš takové pozornosti. Manžel občas donese kytku, já ho zase překvapím, že mu upeču něco, co má rád.“ Svátek svatého Valentýna se jí ale docela líbí, hlavně pro mladé lidi.

A to charitní mládí, které už se na svátek těší, reprezentují dva páry – Katka s Tomášem a Denisa s Jiřím.

Katka a Tomáš

Katka Hanková, bývalá klientka Radosti, je dnes uklízečkou a charitní kurýrkou. S přítelem Tomá-

šem Koliandrem, který dříve bydlel v Domě sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách, se seznámila v Charitě, za kterou společně hráli kuželky. Sbližování bylo pozvolné, ale už od začátku směřovalo k jedinému cíli. Jejich vztah dnes trvá už dva roky, je harmonický a rádi by se vzali. Jak nám Katka prozradila, v úmyslu to měli již loni, ale okolnosti jim zatím nepůly. „Máme předplatné do divadla, rádi tancujeme a chodíme na túry,“ vypočítává Katka společné zájmy. Svátek svatého Valentýna určitě oslaví, oba se již na něj těší. A jak mladá žena podotkla, nějaké ty dárečky také budou, protože k svátku zamilovaných podle ní patří. Co pro svého milého Katka Hanková chystá ale nepověděla, aby se to Tomáš nedověděl. „Do Valentýna je ještě dlouhá doba a chtěla bych ho překvapit. Mohl by si to v Domovníku přečíst.“

Denisa a Jiří

Denisa Onderová pracuje v Chráněné dílně ve Vlastovičkách a tam také před třemi lety potkala svou lásku Jiřího Kučaje. Výhody a nevýhody jednoho pracoviště pro ně nejsou důležité, protože Jiří už ve Vlastovičkách není. Momentálně studuje 3. ročník lidové konzervatoře v Ostravě obor zobcová flétna. Společně s Denisou ale docházejí na vaření, které pořádá středisko Chráněného bydlení. Denisa se svěříla, že svátek svatého Valentýna mají oba rádi, a že Jirka určitě něco dostane: „Ještě nevím co, možná srdíčko, podkovu nebo čokoládu. A možná mu i sama něco vyrobím,“ uzavírá Denisa, která kromě Valentýna v únoru oslaví i své pětadvacátiny.

Katka Hanková a Tomáš Koliandr chodí rádi do divadla a rádi tančí.

Denisa Onderová a Jiří Kučaj mají rádi vaření v Chráněném bydlení.

••• Inzerce Charity

Poděkování

Děkujeme panu Mgr. Stanislavu Vlčkovi, manažerovi hypermarketu Albert v Krnově a panu Aloisi Vávrovi za kartonové krabice, které nám v průběhu roku 2010 darovali a za příslib dalších. Krabice využíváme k balení a odesílání zakázek.

Kolektiv Chráněné dílny Vlastovičky

Touto cestou bych ráda poděkovala všem koledníkům a vedoucím skupinek za to, jak dobře zvládli letošní Tříkrálovou sbírku. Svědčí o tom nejen její výsledek, ale také reakce lidí, které jste navštívili a předali jim Boží požehnání.

Marie GILÍKOVÁ

Sháníme

Pro potřeby Neškoly sháníme stoličku na krmení dětí do jednoho roku a přebalovací podložku. Najde se někdo, kdo nám tyto věci daruje? Kontaktujte se telefonicky: 733 676 707.

Svatava BLÁHOVÁ,
vedoucí Neškoly

Nabízíme

V kurzu angličtiny pro mírně pokročilé, které probíhají v Neškole vždy ve středu od 10 do 11 hodin, se uvolnilo několik míst. Hlídkání dětí zajištěno. Maminky se rovněž mohou ještě přihlásit na zdravotní cvičení pod vedením zkušené lektorky. Veškeré informace získáte na telefonním čísle: 733 676 707.

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozeniny v únoru

Oslavenci v únoru mají důvod k humoru. Jejich horoskop praví, že budou i letos zdraví, potká je štěstí i nějaká ta láska, když budou mít dobrý mejkap, nepřibude ani vráska... V únoru oslaví narozeniny zaměstnanci **Radek BEČKA, Marie BENNKOVÁ, Irena BERKOVÁ, Lubomír BLECHA, Petra HANNOVÁ, Miroslav HYNAR, Petr JAROŠ, Petr KLÍMEK, Hana KOMÁRKOVÁ, Lenka KONEČNÁ, Pavlína KRÁLOVÁ, Eva KUBESOVÁ, Milan MARTÍNEK, Aleš MATULA, Pavla MÜLLEROVÁ, Denisa ONDEROVÁ, Miroslava PARČAVÁ, Milena PCHÁLKOVÁ, Lenka ROHÁČKOVÁ, Tomáš SCHAFFARTZIK, Marcela SMIJOVÁ, Kateřina SMOLKOVÁ a Ivana VAVRLOVÁ.** Hodně štěstí, zdraví, pracovní úspěchy a dobrou pohodu přeje redakce

* Naše milá Romano, děkujeme Ti za tvou podporu, trpělivost a laskavost. Lepší kolegyni a kamarádku jsem si nemohly přát. Ve staronové roli maminky ti přejeme ze srdce jen vše nej, čas s miminkem si užívej a na nás jen v dobrém vzpomínej.

Radka, Lucka, Radana, Veronika, Katarína,
Veronika a Pavla

* Už číše s vínem cinkají, oslavence vítají. Hodně štěstí, hodně zdraví, ať vás život neunaví! **Milanu MARTÍNKOVI, Aleši MATULOVI, Marcelu SMIJOVÉ, Miroslavě PARČAVÉ a Ivaně VAVRLOVÉ** blahopřejí k narozeninám a všechno nejlepší přeje

zaměstnanci Chráněné dílny sv. Josefa

* Kytici květů přinášíme a chceme vám štěstí přát. Ať splní se vše, o čem sníte, necht' můžete se stále smát. V únoru oslaví narozeniny zástupce ředitele Charity Opava a manažer Sekce chráněného zaměstnávání **Tomáš SCHAFFARTZIK.** Ze srdce blahopřejí

zaměstnanci Chráněné dílny sv. Josefa

* Své narozeniny v únoru oslaví dvě naše milé šéfky - **Eva KUBESOVÁ**, vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje a **Marie BENNKOVÁ**, vedoucí Chráněné dílny ve Vlastovičkách. Hodně štěstí, zdraví, lásky, pohody a pracovních úspěchů přejí

zaměstnanci Domu sv. Cyrila a Metoděje a CHDV

••• Info servis

Informujeme

• Nejkrásnější korunka

Tradiční ukončení Tříkrálové sbírky pro koledníky, spojené s vyhlášením vítěze soutěže o nejkrásnější korunu, se uskutečnilo ve čtvrtek 27. ledna v opavském kině Mír. Slovem akci provázeli ředitel Charity Opava Jan Hanuš a Jana Řehulková. Do oblíbené soutěže bylo letos přihlášeno na sedmdesát kolednických korunek a porota to neměla vůbec jednoduché. Vítězkou se stala Anička Seifriedová (obr.) z Mateřské školy Chlebičov, která do soutěže vyrobila hned tři koruny. Ta vítězná je v kombinaci modrozelené se žlutou a je ozdobená dracenými baňkami. Druhé místo obsadili sourozenci Terezie a Tomáš Smolkovi z Opavy se společným dílem. Jejich koruna je laděna do žluté a červené barvy a jako zdobný prvek jsou hvězdičky a „drahokamy“. Třetí místo vybojovala Tereza Piekarczyková z Mateřské školy na Olomoucké ulici v Opavě. Svou korunku celou obalila do alobalu a ta s drobným různým zdobením vypadala velmi něžně a romanticky. Zvláštní cenu obdržela Magdalena Vlčková a Zuzana Prymusová z III. B třídy Církevní základní školy sv. Ludmily v Opavě – Jaktáři. Děvčatům se podařilo ozdobit korunu výjevem z Betléma, který obsahoval dvanáct postavíček.

Nepropásněte

• Mše za Charitu Opava

Mše sv. za Charitu Opava jsou slouženy pravidelně každý čtvrtek v 7 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Jaktáři. Zveze vás ke společné modlitbě za klienty i pracovníky a dobré dílo Charity Opava.

••• Listárna Domovníka

Vážení přátelé,

rád bych se touto cestou obrátil na novou vedoucí Vaší sociálně terapeutické dílny Radost Bc. Miroslavu Slavičkovou. V lednovém vydání měsíčníku Charity Opava Domovník jsem se totiž s potěšením dočetl, že je absolventkou oboru Sociální patologie a prevence, který na Slezské univerzitě v Opavě garantuje Ústav pedagogických a psychologických věd Fakulty veřejných politik. Chtěl

bych jí tedy nabídnout setkání za účelem dalšího rozhovoru, tentokrát pro Noviny Slezské univerzity (NSU), a tím možná odstartovat bližší spolupráci při případné prezentaci Vašich aktivit, do nichž byli již v minulosti zapojeni i posluchači naší školy (dobře si vzpomínám třeba na studenta učitelství a dnes již absolventa Mgr. Jana Hrabce z jižní Moravy, jehož vyvinuté sociální citění a niterný smysl pro pomoc bližnímu jsem měl možnost na stránkách NSU vy-

zdvihnout). Svou nabídkou se samozřejmě nechci nucovat, nicméně v NSU již více než deset let usiluji o zviditelnování mnohého pozitivního, co je se vznikem letos dvacetileté Slezské univerzity spojeno, a proto věřím, že ji zvážíte. S poděkováním a přáním všeho dobrého v započatém roce a v očekávání Vaší reakce

Ivan Augustin,
mluvčí Slezské univerzity,
šéfredaktor NSU

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

DOMOVNÍK

CHARITNÍ DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Tel. a fax: 553 612 780, 553 612 788, e-mail: mluvci@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Únor 2011.